

יהוה

תורה

כתב

לא תרצח
לא תנאף
לא תגנוב
לא תענה
לא תחמוד

אנכי ה'
לא יהיה
לא תשא
זכור את
כבוד את

תורת

תמימה

נפש

משיבת

ספר

בראשית

מן

חמשה חומשי תורה

לעמבערג

שנת כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים לפ"ק

הוצאת

מוסדות קאמרנא

בעיה"ק ירושלים תובב"א

שנת ה' תשס"ה לפ"ק

Leemberg
Druck von pessel
BALABAN 1869.

כדוס של הגנידה המסויסטז אשת
חיל טרת פעסיל באלאבן
תחי'

ספר

בראשית

מן

חמשה חומשי תורה

עם תרגום אונקלוס ופרש"י. בעל הטורים. תולדות אהרן.
ונוסף לזה מסורה גדולה וקמנה עם פירוש מנורת שלמה על המסורת.
גם משכיל לדוד והוא באור נפלא על פי רש"י ז"ל. מאת הרב הגדול מוהר"ר
דוד פארוז ז"ל מ"ן בק"ק איספאלטרו באיטליא.

ועל אלה הופיע רוח קדשן ממרום ולבוש עוז התאזר אף תכן והעמיד שני עמודי אבני שיש טהור
פירושים נחמדים ויקרים כאור שבעת הימים מאירים היינו ספר אוצר החיים על תרי"ג
מצות יסודות בהרי קדש בטעמי המצות וסודם ולהודיע לבני האדם איככה תלויה ורמוזה כל
מצוה ומצוה באות אחת מעשרת הדברים. ולוית חן ותפארת ספר היכל הברכה אור בהיר
בשחקים ומפענח נעלמים. על החסירות ועל היחירות ועל דגש ורפה שנמצאות בתוה"ק על פי
המסורות. והכל על פי סודות וגנזי לפונות ממנו אלקי האר"י הקדוש ורבינו איש אלקים
הבעש"ט ז"ל. הכינס וגם חקרם הרב הגאון המפורסם בנגלה ובנסתר בוינא קדישא חסידא
ופרישא בנן של קדושים כקש"ת מוהר"ר יצחק יהודה יחיאל ספריין נ"י. בעהמ"ח ספר
עשירית האיפה על תורת כהנים וספר עצי עדן ומעשה אורג ופני זקן על ששה סדרי
משנה וספר גוצר חסד על פרקי אבות. בן הרב הגאון הקדוש הצדיק המפורסם מוהר"ר
אלכסנדר סענדר זללה"ה. אב"ד דק"ק קאמרנא.

חלק ראשון

לעמבערג

שנת כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים לפ"ק

אגרת הזאת כתב הרה"ק מקאמרנא זי"ע למדינת אונגארן
בעת שהוציא החומשים עם פירוש היכל הברכה

ב"ה יום א' שמות שנת חיים של ברכה לפ"ק

אל כבוד אחיי ריעי גדולים וקטנים ריעים אהובים מופלגי תורה
ועשירי עם המתנדבים בעם ברוכים הם לה', מלך עליון ירומם וינשאם
וינטלם למעלה במדינת אונגריין הקשורים בנפשי מעודי עד היום הזה.

הנה אחיי, מבואר בזוהר (ספרא דצניעותא פרק א, תרומה קעו:), שית אלפי שני הוה
תליא בשעתא קמייתא, כי ברגע של בריאות נשגח כל בריה על כל דבר קמן
וגדול שיעבור עליו ופרנסתו ומהותו, ונספרין כל מצעדי גבר, וזה צריך לקבוע
בלבו באמונה שלימה ודאי, ובכל תנועה אלופו של עולם ימלא כל עלמין, ובכל
הסתרות וחשכות שם אתו עמו אלופו של עולם. וברצון המשגיח מששת ימי
בראשית היה שתהיה אתם אחיי שבמדינות אונגריין התומכין ועוזרין שלי,
להמשיך עליכם חיים בעוה"ב וחיי נחת וכל טוב בעוה"ז, וכל תורתי שלכם הוא.

על כן מן הראוי אחיי שתהיה מתומכי התורה שלי ליקנות החומש שלי שיהיה
בכחי להוציא לאור כל חמשה חומשי תורה, והוא מקדם מנהג ישראל במצוה
זאת שיתפשט גבול ומתיקות התורה ויפיה והדרה, ובפרט לכם אחיי שבמדינות
אונגריין שיש לכם חלק בתורתך, על כן בקשתי שכל אחד מן הרשומים בפנקס
מאנשים שלנו יקחו חומש וישלמו תיכף, כדי שיהיה בכחי להוציא לאור תעלומת
חכמה.

ומובטחני, כל מי שיהיה לו החומש שלנו בביתו, יהיה ניצל מכל דבר רע, ומכל
פגע רע, ומחלים ומחוסר, ויהיה ביתו מלא ברכות ה', וכל טוב,
הצלחה ועושר וחיים, לו ולבניו בלי ספק, ובפרט באמונה שלימה, אזי יתמלא
במאה ברכות, ויבקע כשחר אורכם (ישעיה נח ח) בהארות פני עליון, בהשגחה
מעינא פקיהא ומעינא [טבא], בניי חיי ומזוני, וחסדים ורחמים, והכרעות הכף
לכף זכות וחיים, חותם חיים.

נאם יצחק הקטן יהודה יחיאל מקאמרנא

ב"ה חיים של ברכה לפ"ק

הנה אחיי הרשומים פה ואשר ירשום שמו, ואשר לא נזכר עוד כאן, תאמינו במה
שכתבתי לכם באגרת כי כל דברי שם הם מכח עליון כאשר כתבתי שם כן
יקום בודאי, וכל אחד יעתיק לעצמו אגרת כי לכם לצורך בכל עת, ויעמוד לכם
זכות של מצוה זאת שתזכו לאור באור החיים בעוה"ז ובעוה"ב, ויהא לכם חיי נחת
ושמחה.

נאום יצחק הקטן עפרא דארעא

נתנאל סאפרין

בכ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי שלום זצוק"ל

מקאמרנא

רח' ארזי הבירה (מעלות דפנה) 45/9

ירושלים

בס"ד יום המישי י' אייר תשס"ה יומא דהילולא דרבינו הקדוש אא"ז המחבר זיע"א

אודה את ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, על החסד הגדול שזיכני השי"ת להדפיס אידרא התוה"ק עם הפירושים הקדושים המפורסמים היכל הברכה' על התורה והמסורה, ו'אוצר החיים' על התרי"ג מצות בדרך פרד"ם, שחיברם אא"ז אא"ק קוה"ק הגה"ק המקובל אלקי רשכבה"ג, המפורסם כגאון אדיר בכל מכמני התורה בנגלה ובנסתר ושר בית הזהר, ובפרט ובמיוחד ביאר את תורת רבינו מרן הבעש"ט זיע"א לעומקה ולרחבה, מרן רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל מיכל סאפרין זצוק"ל מקאמרנא, המאירים לארץ ולדרים עליה, אור הבהיר בשחקים, אור שבעת הימים, אורו של משיח, ואלפי אלפים הלכו והולכים ומתחממים לאור תורתו ומתבסמים בהם, ודבריו חיים וקיימים לעולמים, ומכניסים חיות דקדושה לההוגים בהם, ונודע כאיש קדוש ונורא, ופועל ישועות בקרב הארץ, בעל רוח הקודש גלוי אשר אלפים נושעו ע"י וראו פלאות.

והוספנו תוספות ברכה חלק מספר אוצר החיים מרביה"ק זיע"א שנדפס בנפרד, שהוא ביאורי כללי ומנין וקצורי התרי"ג מצות, והוא הקדמה לביאורו הגדול 'אוצר החיים' על התרי"ג מצות בפרד"ם, והיברנום אחת לאחת והיה המשכן אחד לזכות את הרבים והיה שלם.

ושמעתי מאאמו"ר הרה"ק רבי שלום זצוק"ל, שרביה"ק זיע"א החשיב ביותר את החומשים עם פירושי, וספר נצר חסד עמ"ס אבות מכל ספריו, ואמר שקיבל הסכמה עליהם באופן מיוחד ומופלא מן השמים ואכמ"ל.

והמעט שקרא רבינו פירושו היכל הברכה' (מתחילה קראו רקיע השמים) ו'אוצר החיים', והוא עפ"י מ"ש בסוף הקדמתו הראשונה לפירושו 'כתם אופיר' על מגילת אסתר, וזלה"ק: כי צוה לנו מרן האר"י בעש"ט שכל אחד ימצא יחוד שם בשמו, וזהו יחוד שמו ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אדנ"י פשוט גי' רצ"ז], והוא מספר שמו יצחק יהודה יחיאל, ורמזתי בשמות חיבורי היכל הברכה' 'אוצר החיים' וכו' עי"ש, הנה מ"ש על השם היכל הברכה, עי' מ"ש רבינו בהיכל הברכה פרשת צו (דף נא ע"א) וז"ל והוא עצם היכל קודש הקדשים היכל הברכה מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אדנ"י, כי שם צוה ה' את הברכה וכו', ושם שורש בניהו ינוקא, ושם שורש הברכה י'ברכך י'אר י'שא

לבוש על מחצב הספירות ע"ש, והכוונה היא שהכה"ג מתקן את הבגדים שפגם החוטא, וזהו ומלא את ידו ללבש את הבגדים, ועפי"ז פירשתי את הפסוק הדי' מלך גאות לבש וכו' ומסיים הדי' לאורך ימים ר"ת שם יל"י, דע"י שם יל"י לכן הדי' מלך לב"ש, והבן.

וזהו המשך הפסוק את ראשו לא יפרע' דהיינו שממשיך את השלשה צלמים, פר"ע בגי' ה"פ חסד, להמשיך החמושה חסדים ע"ב, בחכמה יתברירו, ובגי' באר מים חיים, והבן. ובגדיו לא יפרס' ויתקן הבגדים דהיינו הלבושים, יפר"ם בגי' עם האותיות של"ג, עי' בפע"ח (שער תפילת ר"ה פ"ד) ובשעה"כ (ענין ר"ה דרוש ו'), ענין ג' אלפי"ם העולים של"ג, בסוד הפסוק כי לשלג יאמר הוי ארץ, שהוא סוד התיקון, ולא ח"ז תרד פלאי"ם בעונות ישראל ע"ש. וזה תפקידו של הכה"ג לתקן נשמות ישראל הן בחיים חיותן והן לאחר פטירתן, וה"ה הצדיקים בכל דור ודור כל אחד בדורו מוטל עליהם לתקן נשמות ישראל.

והנה רבינו הקדוש אא"ז זיע"א זכה לדרגת נשמה ולמען אחי ורעי, כמ"ש בהקדמת ספרו הקדוש נצר חסד וזלה"ק: ועוד טעם אחד בלבי עצורה על שורש נון רבתא רבתא שער החמישים וכו', עכ"ל. והכוונא נונא רבא כמבואר בזוה"ק בראשית (דף ו ע"א) על בנו של רב המנונא סבא, והוא שורשו, וכמבואר ג"כ במגילת סתרים שהוא שורש בניהו ורב המנונא סבא ובנו, ור"ת יצחק אייזיק יהודה יחיאל הוא ר"ת א"ל, וכן יצחק יהודה יחיאל אלכסנדר ר"ת שם א"ל, שהוא שורש שם ס"ג, והנה סבא בגי' ס"ג שהוא מורה על קבלת שורש נשמה, שע"י יש בכח לתקן נשמת ישראל, ואכמל"ב.

ובצאתי מן הקודש תפלה בלבי עצורה שנזכה אני וכל יוצאי חלצי ללכת בדרכי אבותינו הקדושים, אימתי יגיע מעשי למעשי אבותי, במסלה נעלה, במסלה העולה בית א"ל דורשי יחודך, ויודע שמך ולומדי תורתך לשמה, ויקוים בנו מ"ש רביה"ק אא"ז זיע"א בספרו הקדוש נצר חסד פ"ז משנה ט"ז וזלה"ק: וכן שפע הצדיק אינו פוסקת ממנו ומזרעו, כי הוא מעיין היוצא מבית קודש הקדשים צמח צדיק ומתחתיו יצמח כשיש מקבלים וכו' ע"ש. ונזכה כולנו במהרה לאור חדש על ציון תאיר אורו של משיח צדקינו ויגאלינו בקרוב ממש אמון סלה.

הכו"ח לכבוד התורה"ק ולומדיה ולכבוד אא"ז אא"ק זיע"א

נתנאל סאפרין

בהרה"ק רבי שלום זצוק"ל בהרה"ק רבי חיים יעקב זצוק"ל

מקאמרנא

הקדמת המחבר אוצר החיים והיכל הברכה

מבואר דצדרי מרן האר"י ודצדרי הזוהר על ומגבעות אשורנו צמתיצתא עלאה ומגבעת חסר וצמתיצתא דרקינע ומגבעות שלים צואו וציאר מרן האר"י שכל הפלוגתות שיש צענין חסר ומלא הכל נוסק למוסה ומה סיני וכולם אונת ודצרי אלהים חיים ובעולם הועשה פסקינן אחרי רבים להטות וקיינו וקצלו היהודים לכחצו כדעת הרמ"ה וכך ליה מרן האר"י לרבי במשה סופר ונרומי סיכתוצ לו ס"ת כסר כדעת הרמ"ה וכונהג עולם וספרים שלכו כשרים והכותב ס"ת מקיים מ"ע צשלימות ומה דאורי בגמרא לא צקיאין צחקרות ויתירות ציניהם לא מוכרעא ומלא עדיין יש סכתצו כדעת בן אשר ויש כדעת בן נפתלי ויש סכתצו כדעת הגמרא כגון צענין קרכת קרכות דמוסרה שלכו פליגי על גמרא על צ"ס וצ"ה ואכן כוחצין כדעת המוסרה ווי זה טפס שיאמר דצ"ס וצ"ה כולם טעו חלילה וחלילה לאל כולם דצרי אלהים חיים ווי יודע כל אחד צאיזה עולם דיצר ולדעת זה ספר שכולל צו חסר ויתיר ומה דפליגי המוסרות אהדי ומה דפליגי הגמרא על המוסרות אף שרין לחקן דהא אחרי רבים להטות אעפ"כ אם דציעצד כצר קרא צו חין רין להוליא ספר אחר ויקיים הקריאה צו כי ספר כסר הוא אצל אם כולל איזה חסר או יתיר או אפילו חסר קילו של יוד ס"ת פסול הוא ואסור לקרות צו ונשקר צמא דמלכא וכל מה שקרא לא עלה לו ולרין להוליא ספר כסר ולחזור ולקרות צו ונכ"ש שלכתחלה לא יוליא ספר שחקר צו אות אחת על פי מה שהסכימו כל צעלי המוסרות ואין שם פלוגתא אפילו חין שם ספר אחר והקורא צו הוא כעוף המלפף והמזרץ ומלכא ולהלכה זאת הסכימו כל הראשונים הרמב"ן והרשב"א והרא"ש ודעת רבי הרמב"ם צאתי בשלחן המהור ובזר זהב שלנו וכיון שספר הזוהר ומרן האר"י הכריעו כך בהסכמות כל הראשונים כך הלכה צורה ודלא כאחרונים וראיתי שיש לדצר צזה הרצה על כן אליין לך כאן כל הכללך לזה עם המוסרות צאר היטב :

אור מופלא ומכוסה מוהר"ר ישראל מרוזין צעה סיומי אללו לקבל אפני שכינתא אור וכו' והיה יודע צרות קדשו הכל כאשר וכו' ואמר מרן הקדוש אור עיינו הריב"ש טוב על פסוק על מה שור צראת קזה טענת הילר ס"ו כשיורד כסמה גצוה לעולם הזה טוען הרי זה הדיק יולל כל העולם יראה וההצה והכונה ותורה וישפיע מאורו ומזיו הדרו לכל אחד עד שכל אחד יטעום לפי הסגתו צעצורת הס"י ומי פתי ישוע לו ויתצטל הצחירה על זה צאה הסצוזה כ"ל צכ"י אד"ס כנצואר צר"ו תלל וכד חית צעלמא רישי ערצ רצ כחתין לאחגשמא צהון וזהו הסצוזה שהצחירה לא יתצטל כונו שיש ילר טוצ בגוף שיאר צאורו על הדצקים צו כן יהיה כגרו דומה אליו והצחירה יהיה חפציות ולדיקיא אכתפייה קנייהו כידוע כל זה מוספר הקדוש תולדות יעקב יוסף וכו' וכמו שה"י ציוי רצותיו הקדושים וטעמו להקדוש מופת הדור מוהר"ר לוי יצחק זל"ל סקיפר לי מו"ה שהיה ומליטין דעתו מאד חין שיעור וצכת תקכ"ג מרוב חלישות דעת הרצה כפל מוודריגתו ווענין מ"ש והיה מחפלל צחך קידור קטן צמתיצות וכיתק וועט דעתו כידוע כל זה וסיפר לי מו"ה הרצ הדיק הקדוש מו"ה אברהם מרדכי מפיכטסיץ שהמגיד הקדוש מקאזנין חלמידו עזרו הרצה ואמר צצודאי לא היו וניחין אוחו מן השמים ליפול ומודרגתו חלילי לאל שגם צצומי ומועל צכנה הזאת הי' עליו קטרוג שהסגרה עלונו עם שרי וועלה צכנה הזאת ע"כ לא היה צאפשריות לעזרו ומו"ה היה אללו צכנת תקכ"ד אחר המעשה הכ"ל שכצר חזר למודרגתו הגצוה צאור מופלא וצמודריגות גדולות והי' אללו קרוב לשנה ולמד אללו חורה ויראה וההצה עד שבעשה כאש שורף להצת שלהצת והיה לו חלישות הדעת הרצה מלוחן וכו' וקרא למו"ה ואמר לו ראה צכי שאני מפיל גורל אם הם אינם כדאים להיות אללי כי הם ערצ רצ או שהם כשרים ומשורש ישראל ואני איני כדאי ותמיד כפל הגורל שהם אינם כדאים להיות אללי וכך היה כל זמן היותו אללו וכמה ראינו צזומנינו שעל ידי חלישות הדעת הרצה כפלו וירדו שלח היה כח נשמתם לקצול כונו שהיה צרצ סמוך לעיר הגדולה והיה חלמוד מרן רבינו אלימלך ועוד גדולי ישראל וגם אלל מרן איש אלהי הקדוש מורינו ורצינו חיות נפשו מוסיח ה' הריב"ש היה וועשה על ידי חלישות דעת שהחלישו דעתו מאד וכו' עד שכוונן צרגע אחד ומגדולי חלמידיו ועמד לפכו צאימה כדרכם ואמר לו רבי ומורי והחזיר לו וכו' ובעת וכו' :

והנה אחי אהובי עליין אדצר הסכללות העני הזה המדוכא צריה שפילה ואפילה כידוש צעקצ אלף טעם מיתה טעמתי צעוה"ז ולרות רצות ועכיות ודחקות ודלות וציונות רצות ועילעול ולער וגלות עד שבעשתי כעפר ונוש לדוש עד שפחתו לי מן השמים השגה עלוניה ציחודים הקדושים וצרי התורה לצאר רי התורה ומלתיה עפר"א ס"לול וכטיילא לאור ספריי חלו על חושפה חונושי חורה חראו צעייים פקוחות וצאחצת אונת שאין זה צכח השגה חנושית והגורם לזה השפעה היה מורי ורבי דודי רבינו צבי צליל צצת פי נח סכת תרונומנה קרכות צדיק צהיותו צעיר ראזלע אור חייק צכי אפשר יש לך תרעומת וכו' על שלקח הרצנות מונך ועמד ומכאן

ה' ג' מנהון ריש פסוק

ברא אלהים את השמים ואת הארץ

יש במדרש ברא יי ית שמיא שכלך פתח צבית ולא באל"ף לפי שבי"ת הוא

והארץ

לשון ברכה ואל"ף לשון ארור אמר הקב"ה אפתח העולי הזה והעולם הבא ד"ח על שם שתי תורות תורה שבכתב ותורה שבעל פה ללמדך שבזכות התורה ולומדיה נברא העולם בראשית אותיות בית ראש כלומר בית המקדש ראשון שנאמר כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו ד"ח אותיות ח' בתשרי נברא העולם ד"ח אותיות ברא שתי שברא שתי תורות ד"ח אותיות ירא שבת לומר לך שבזכות שבת נברא העולם ד"ח אותיות זרית את שבזכות הברי' שהיא המילה ובזכו' האש שהיא התורה נילולים מדינה של גיהנם: ד"ח אותיות ברא יש שבר' שי עולמות לכל לדיק: בראשית ברא בגימטריא בראש השנה נברא העולם: ד"ח בראשית בגימטריא בתור' יר ששבביל התורה שנקראת ראשית נבר' העולם ד"ח בגימטריא שם סדרים ד"ח בגימטריא ישראל בחר בעמים ובגימטריא תרו"ג יר שברא העולם בשביל ישראל שיקיימו תרו"ג מלות בראשית רקיע ארץ שמים ים תהומות ד"ח בראשית בראשונה ראה אלקים שיקבלו ישראל תורה: בראשית ג' ראשי פסוקים הבא בראשית ממלכו' יהויקים. בראשית ממלכות לדקיהו וזהו שאמר בסוף פי"ש בערכין בקש הקב"ה להחזי' העולם לתרו' ובהו בשביל יהויקי' כיון שנסתכל בלדקיהו ובדורו נתישבה דעתו בראשי' ברא אלהי' סופי תיבות אמת מלמד שברא העולם באמת כמו שכ' ראש דברך אמת ברא אלהי' את סופי תיבות אמת וירא אלהים את סופי תיבות אמת ויברא אלהי' את ס"ת אמת וירא אלהים את ס"ת אמת בראשית נעדרת אמת לכך תקנו ו' פעמי' אמת באמת אמת ויליב אמת מארץ תלמח ראשי תיבו': אמת אחי מלבנון תבואי ר"ת אמת אצל כשהיה האמת נעדרת וישלך אמת אלהי' תשורי מראש אמתה ד"ת אמת ובהפוך ולכך ממשעות אריות: ברא אלהים ב' דסמיכי הבא ואיך לנן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ מתחילה לפה הקב"ה באברה' שנקרא אדם שנאמר' הגדול בענקי' הוא וברא העולם: אלהים בגימטריא הבסא שהבסא ברא תחלה: בפסוק של בראשית יש ז' תיבו' כנג' ז' ימי השבוע וז' שנים בשמיטה וז' שמיטין יובל וז' רקיעים וז' ארצות וז' ימים וז' משרתי' של"מ חגיגה וכנגד אמר דוד שבע ביום הללתיך ולכך תקנו יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא שהם ז' תיבות והומו' אותו ז' פעמים ביו' ויש בפסוק כ"ח אותיו' וכן ביהא שמייה רבא כ"ח וכנגד אמר שלמה ז' פסוקים מעת ללדת עד עת שלום שיש בה' כ"ח עתיו' כי עתיו' ד' משתנים בכל יום ולילה מהבקר' עד חמי הו' עת א' ומחמי הו' ועד הלילה עת שני ומתחלת הליל' עד חמי הליל' עת ג' ומחמי הליל' עד הבקר עת ד' ובפסוק וידבר אלהים את כל הדברי' האלה לאמי' יש בו ז' תיבות וכ"ח אותיו' מכאן אמרו כל העונה אמן יהי"ר בכל כחו כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית ו' אלפי' יש בפסוק בראשית כנגד ששת אלפים שנה שהעולם היה וכן בפסוק חמי' כ' ראשון ואת אחרונים חמי' הוא ששה אלפי': ובפסוק

תולדות אהרן בראשית סוכה מ"ט ע"א ר"ה ל"ב א' מגלה כ"א ב' ב"ק כ"ה א' עקרים מ"ה פ"א: ברא מגלה ט' ע"א חגיגה י"ב א' תמיד ל"ב א': השמים חגיגה י"ב א':

מנורת שלמה

הנה הנסג' דין וריש ד"ה סתרו' אהדדי בענין הרבתי בכמה מקומות. כאן נמסר וי"ו ויזתא ובד"ה נמסר וי"ו דגחון. וכאן עו"ת דשבעו ושם עו"ת טוב שם משמן כאן שני נונין כפופים עם ליני הלילה דרות ושם דרות לבד כאן נו"ן פשוטה את משפטן ושם לא נמסר כלל כאן פ"א פשוטה ובמעטף ושם לא נמסר כלל כאן תי"ו ותכתב ושם תי"ו דתמיס תהי' ולריך ללבו ולברר דברי המסורה איזה מהן לודקת עפ"י המ"ש הנה משתי המסורות למדנו כי כל הא"ב רבתי הוא בכל התנ"ך ולא בתורה לחוד ולא כמו

משביל לדוד

(א) בראשית פירש"י ו"ל אר"י לא היה וכו' פי' דק"ל בלישנה דקרא אמאי הולך לכתוב תיבת בראשי' דפשיטא הוא שדבר הבריאה היא ראשי' הכל וא"כ לא הו"ל לאה ברא אלהים וכו' ולתרו' זה מיייתי אגדת ר"י וה"פ לא היה לריך להתחיל אלה מהחדש הזה וכו' כלו"הן אמת שאין לך דבר בתורה שלא נרמזו בה סודות ורמזים גדולי' דח"י בצורה דהנהו

מסרה גדולה

בי"ת רבתי מאותיות גדולות דמשתמשי בהו דאינון. א אדם שת. ב בראשית ברא ג. והתגלה. ד ה' אחר דך הלה' תגמלו זאת י שר ויזתא. ז זכרו תורת משה עבדי. ח חור כרפס ט יסר מעלי שבשו. י ועתה יגדל נא כח. כ וכנה אישר נטעה. ל וישליכם אל. מ משלי שרמה. נ נוצר חסד ללינה הלילה. ז את משפטן ס סוף דבר. ע שמע ישראל. פ בתרא יקום בשפרפרא. ק ובהעטף הצאן. צ צפו עורים. ק קן לה. ר לאל אחר. ש שיר' השירים. ת קדמא ותכתוב

בראשית

אמר רבי ילחק לא היה לריך להתחיל את התור' אלא ומהחדש הזה לכם שהיא מלכה ראשונה שכלעוו זה ישראל ומה טעם פתח בצראשית ונאסר כח מעשיו הגיד לעונו לתת להם נחלת גויים שאם יאמרו אומות העולם לישראל

הברכה

יושב על כסא שם לבאות' במספרו וסוד אל מלך יושב על כסא מספר כתר שהתחלת התורה בראשית ברא אלהים במספר אבתיאל יא יהיה לבאות ראש הבריאה דאורייתא דאילות לא נתגלה עד לעתיד: בראשית חמשה במסורה ירמיה כ"ו כ"ו מלכים ע"ש דלא היה אפשרי להיות בריאות עולם שהיה מתפשט עד אין סוף והסתכל ח"א קב"ה

האדם חותמו
 חדמי שבראו מן
 האדמה חדים
 נועריון חפר
 דס מרה
 תולדות אהרן
 ויברא וכו'
 כתובות ח' א'
 סנהדרין ב'
 ול"ט א' גדה
 כ"ב ב' בצלם
 ערובין י"ח א'
 ויברך וכו' שבת
 קי"א א' יבמות

וישלוטון בגונו ימא ובעופא
 דשמיא ובעררא ובכל
 ארעא ובכל ריהשא דרחיש
 על ארעא : כז וברא יי
 ית אדם בצלמיה בצלמא
 דיי ברא יתיה דבר ונוקבא
 ברא יתהון : כח וברך
 יתהון יי ואמר להון פישו
 וסגו

ובעזת השמים ובהמה ובכל
 הארץ ובכל הרמש הרמש על
 הארץ : כז ויברא אלהים את האדם
 בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
 זכר ונקבה ברא אתם : כח ויברך
 אתם אלהים ויאמר להם אלהים

פרו

כ"ה ב' גיטין מ"ג ב' קדושין ל"ה א' :

משביר לדוד

דה וירדו ביו"ד ליר"י מלשון ירידה ששרשו ירד ולפי המקרא ב"ת דבגת
 היס א"ש כפשה אמנס לפי המסורת לריך לפ' שהוא ב"ת במקום מ"ס
 ויהיה פירושו וירדו מדגת היס וכו' שכן מלינו בשמושי הב"ת שפעמים
 משמשת במקום מ"ס כמו והנותר בצשר ובלחס וגו' :
 (כז) זכר ונקבה וכו' ולהלן וכו' ההרגש שמנחון דברישא כתיב בללס
 אלהים ברא אותו והדר כתיב זכר ונקבה ברא אתם נמלא
 סתירה בפסוק עלמנו מניה וביה ועם מה שפיר"שי מיושב שהיו דו
 פרלוסין דבוקין וזוה חשיבו והילכך א"ש מאי דכתיב ברישא בללס אלהים
 ברא אותו :

וכבשה

היכל הברכה

סוד ירא בית וסוד ראש בית זיוג שאינו שלם הנמשך לשפע וחיות העולמות
 מסוד שארה כידוע מכוונות עיוה"כ ולעתיד לבוא שמים כעשן נמלחו בסוד
 הברור של חכמה כשיתעלה כל נלוזי קדישין ואזי יתבעלו כל הקליפות
 תקונא ששיעאה ירא שבת ידוע מדברי מרן האר"י סוד ושמרת את השבת
 כי קודש היא סוד השכינה שבת אשר עלתה במקום חכמה תקרא קודש
 ונקרא יראה בסוד ומקדשי תיראו וגם על ידי תפילות הדיקוים הממשוכין
 מזה חכמה להכרית הקליפות בכל השבוע אפילו בחול ועיקר בריתות הקליפות
 תלוי במנוח חכמה כידוע ועל ידי זה תבין כל דברי התקונים היטב וצאבד
 השעים רנה תקונא עשיראה שיר תאב להבין זה ארעתיך לך דברי לק"ת
 תהלים אתה מושל בגיאות היס עיני השיר למה הוא בסוד הגבורה סוד
 הלויס דע כי הנה סוד השיר הוא סוד גליו אתה תשבחם בסוד בולגיה
 דקרדיתא שהוא סוד שורש הדינין והגבורה ודבר הודעתך כל מדה עליונה
 בסוד בולגיה דקרדיתא כי החמד עצמו להתפשט אך הגבורה עותג' קצרה
 ומדה ואומרת אל הגל עד פה תבוא ולא תוסף ופה תהיה בגיאות גלך
 אמנס כפי בחינת הגל מניחו לעלות ויש שעולין מדריגה אחד ויש שנים כיוצא
 בזה שיר קול השירים עולין ויורדין והבן סוד הגדול הזה נמלא כל בחינות
 השיר לעלות בקול או להוריד והכל על ידי בולגיה דקרדיתא סוד הגבורה
 לכן סוד השיר הוא גבורה ואמנס דע כי כאשר יתעלו ו"ק יתגלו גליס
 אלו למעלה עד שערות עליונים בראש או בזקן אז יהיה נימי שערות הם
 סוד נימין שבכנור ויהיה שיר זה על ידי הכנור ואין להאריך אתה מושל
 בגאות היס בשוא גליו אתה תשבחם הנה בפסוק זה יש ב"פ גאווה רק שגאו'
 אחד מלא בזיו והשני הוא חסר והנה גאות אחד הוא בפירוש והשני בר"ת
 גליו א"תה תשבחם והענין דע כי כל מליחות גליו וגאויס אלו הם בסוד
 השערות כי שערות דא"ת הם בנימין קדוש מיס מן חכמה סתימאה עלאה
 דא"ת וזה סוד גאות היס נימני החכמה סתימאה דאריך ואלו שערות נעשים
 גליס כי כולם בסוד הגבורות סוד נימי הכנור המסורתיין כי כל שיר מסערה
 דנביאים של גבורה ואלו הם המתנבאים ונשאים קולי השיר אמנס אתה
 סוד החכמה הניקרא אתה ואז אתה מושל כי ממנה נמשכים אמנס יעת
 כי יש קדוש ויש קדש דקדש הוא למעלה מן הקדוש ושניהם בזה חכמה סתימא'
 [ויש לנו בזה ת"ל אומר מתוק אכ"מ] לכן הם ב"פ גאות גאת בזה הפסוק
 והס

רש"י

זכה רודה בחיות וצנהנות לא זכה נעשה ירוד לפניהם וחי
 נושלת זו : (כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו . צדפוס
 העשויה לו שהכל נצרך צמאור והוא נצרך צידים סני ותשת עלי
 כפכה נעשה צחותם כנעצע העשו"י ע"י רוטס שקורין קוכ"ו וכן
 הוא צוור תתהפך כחומר חומס : בצלם אלהים ברא אותו .
 פ"י לך שאותו ללס הנותקן לו ללס דיוקן יולכו הוא : זכר
 ונקבה ברא אותם . ולהלן הוא צוור ויקח אחת מללעותיו וגו'
 ומ"א

אוצר החיים

לסס יחוד קודשא צ"ה ושכינתיה ליחד סס י"ה בוי"ה צסס יהודה
 אלהי ישראל סנתן לנו התורה על ידי משה רבינו הנכללת
 בהר"ג ונלות וז' נולות דרצנן צסוד בתר תורה וכנגדס יס
 תר"ך לותיות בעישרת הדברים הכתובים צלומות סניתנו צסיני
 והנה הולכות הרחשונה סצתורה הוא ונלות פריה ורציה כנגד לות
 א' של אנבי חי אלהיך :

מצודה פריה ורציה . להוליד זכר ונקבה . והאיש מלווה על
 פריה ורציה לא האשה . ויכוין לקיום הניין . וכשהוא צנת
 י"ח כתחייב צוולוה זו . ואס עצר עליו כ' סכה ולא כשא הרי זה
 עוצר ונצטל וולוה זו . ואס ונתו הצנים והניחו זכר ונקבה . אפי'
 הזכר ונהקבה . ונקבה ונהזכר . ילא ידי וולוה זו . ואס הכיח אחד
 ונהן זכר ונקבה לא ילא . וולוה מד"ס
 שלא יצטל ונולוה הכ"ל כל זמן שיס צו כח וכן שלא לייסצ צלא
 אשה . ואשה ספטורה ופי"ו וכל ווקוס לא חסצ צלא איס מוסכ
 חסד . וכוהג צכל ווקוס וצכל זמן ואנרו חכז"ל כל מי שאינו עוסק
 צפריה ורציה כאילו שופך דמים . וננעע את הדמות . וגורס
 לשכינה סתחלק מיישראל :

ומעם וולוה זו . ל' רצינו שלכך גלתה השכינה כדי ללקט כל
 אותן הכסוות . על כל זה הכל תלוי צידי אדם . לפי שהאדם
 עלונו הוא אשר גרס לזה . ולכן מי שקילקל לריך לתקן . ולכן
 כשכלעווינו על פריה ורציה . וסנקדש עלמיינו צשעת הזיווג כדי
 סנוכל להנסיך ולהוליא נוסס אותן הכסוות . ויתצרו ון הרע .
 ולהיות שבעוונותינו אינן אנו כזהרים צזה לגמרי : לכן נמשכים

הכסוות